

PG
3926
S48
1921



From the Collection
of the late

JOHN LUCZKIW



Щедрівки.



ЛВВВВ 1921

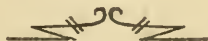
ДРУКАРНЯ СТАВРОПИГІЙСЬКОГО ІНСТИТУТА
підъ управою Ю. Сидорака.



ЩЕДРОВКИ

зобравъ въ устѣ народа
въ Ходорѣвщинѣ

Сильвестеръ М. Калинецъ.



ЗБІРКА
ВАНА ЛУЧКОВА

ЛЬВѢВЪ 1921.

ПЕЧАТНЯ СТАВРОПИГІЙСКОГО ИНСТИТУТА
пѣдъ зарядомъ Ю. Сидорака.

PG
3926
542
1921

Вступне слово.

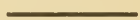
Не по всѣхъ селахъ заховався ще звычай ходити въ „щедрый вечеръ“ — щедрувати. Въ многихъ селахъ — вже того звычай не знаютъ. Тому то зѣбрали мы деякѣ „щедрѣвки“ зъ Ходоровщины, щобы другѣ люди, де того звычай вже нема, видѣли, що то гарный звычай и щедрѣвки дуже любѣ, та що то таки жаль, що наши люди на звычай предкѣвъ забувають.

Щедрѣвки мають свѣй початокъ ще въ часахъ, коли наши предки були поганями; тогда спѣвали люди въ тыхъ пѣсняхъ рѣжнѣ похвалы до своихъ богѣвъ, межи прочими до Бога „Ладо“ („ко Ладу“ — зъ вѣдсѣ и мае походити назва „коляда“), але якъ приняли наши предки христіанство, то стали вже вплѣтати въ „щедрѣвки“ слова, вѣдносячѣйся до нашей вѣры (въ одного Бога), до рѣжнѣхъ релігійныхъ памятокъ и обрядѣвъ, такъ, що въ тыхъ нынѣшнѣхъ „щедрѣвкахъ“ спѣваеся вже про Христа, Его Рождество, Крещеніе и т. д.

Зъ давно давнины зѣставъ еще при щедрѣвкахъ той звычай, що колядники, а взглядно „щедровники“ ходять въ „щедрый вечеръ“ вѣдъ хаты до хаты зъ „козою“. (Перебираеся одинъ зъ хлопцѣвъ за козу). Давно носили колядники лишь образъ козы, а то на знакъ, що въ тѣмъ часѣ входитъ сонце въ небесный знакъ „козе-рога“, т. е. зближаеся уже бѣльшій день, нова пора року. Тому то и нынѣ при „щедрѣвкахъ“ декуды ходять зъ „козою“.

Впрочѣмъ то гарный звычай и не належить эго пускати въ непамять.

Авторъ.





1.

Въ вышнево́мъ садочку росте лелѣя,
А хтожь то садивъ ю, панна (имя)
Якъ садила, такъ садила,
Такъ до неи говорила,
Красна лелѣя.

Прійшовъ до неи батенько ей,
Ахъ (имя) душко, дай ми лелѣи,
Не дамъ, не дамъ, ни цвѣточка,
Бо збѣяне лелѣйочка,
Красна лелѣя.

Прійшла до неи матѣнка ей,
Ахъ (имя) душко, дай ми лелѣи,
Ме дамъ, не дамъ, ни цвѣточка,
Бо збѣяне лелѣйочка,
Красна лелѣя.

Прійшовъ до неи тай братчикъ ей,
Ахъ (имя) душко, дай ми лелѣи,
Не дамъ, не дамъ, ни цвѣточка,
Бо збѣяне лелѣйочка,
Красна лелѣя.

Прійшла до неї, сестричка єї,
 Ахъ (имя) душко, дай ми лелѣи,
 Не дамъ, не дамъ ни цвѣточка,
 Бо зб'явє лелѣйочка,
 Красна лелѣя.

Прійшовъ до неї, миленькій єї,
 Ахъ (имя) душко, дай ми лелѣи,
 Дамъ ти, дамъ ти до цвѣточка.
 Бо не зб'схне лелѣйочка
 Красна лелѣя.

 2.

Косить Владзуненько,
 Яру пшениченьку,
 Бренѣла коса, коло покоса...

Часъ Владзуненьку,
 Часъ до домоньку,
 Бренѣла коса, коло покоса.

До покоса дб'їду,
 До домоньку прїїду,
 Бренѣла коса, коло покоса

Прїїшовъ до него
 Батенько єго,
 Бренѣла коса, коло покоса...

Часъ Владзуненьку,
 Часъ до домоньку,
 Бренѣла коса, коло покоса...

До покоса дѣйду,
 До домоньку прійду,
 Бренѣла коса, коло покоса.

Прійшла до него,
 Матѣнка его,
 Бренѣла коса, коло покоса.

Часъ Владзуненьку,
 Часъ до домоньку,
 Бренѣла коса, коло покоса.

До покоса дѣйду,
 До домоньку прійду,
 Бренѣла коса, коло покоса.

Прійшовъ до него,
 Тай братчикъ его,
 Бренѣла коса, коло покоса.

Часъ Владзуненьку,
 Часъ до домоньку,
 Бренѣла коса, коло покоса.

До покоса дѣйду,
 До домоньку прійду,
 Бренѣла коса, коло покоса.

Прійшла до него,
 Тай сестричка его,
 Бренѣла коса, коло покоса.

Часъ Владзуненьку,
 Часъ до домоньку,
 Бренѣла коса, коло покоса.

До покоса дѣйду,
 До домоньку прійду,
 Бренѣла коса, коло покоса.

Прійшла до него,
Милесевька его,
Бренѣла коса, коло покоса.

Часъ Владзуненьку,
Часъ до домоньку,
Бренѣла коса, коло покоса.

Заразъ я пѣду
И до дому прійду
Бренѣла коса, коло покоса.

3.

Пасла Олюся*) чотыри волы
Въ яливѣ гей же, въ ялинѣ,
При червоненькій каливѣ.

Шитонько шила, волы згубила,
Въ яливѣ и т. д.

Иди батеньку, волоньки знайди,
Въ яливѣ и т. д.

Батенько пѣйшовъ, волы не знайшовъ,
Въ яливѣ и т. д.

Иди матѣнько волоньки знайди,
Въ яливѣ и т. д.

Матѣнька пѣйшла волы не знайшла,
Въ яливѣ и т. д.

*) або яке друге имя; колядники звичайно вкладають въ пѣсню имя дѣвчини, яка живе въ той хатѣ, де они прійшли колядувати (щедрувати).

Иди братчику, волоньки знайди,
Въ ялинѣ и т. д.

И братчикъ пѣйшовъ, волю не знайшовъ,
Въ ялинѣ и т. д.

Иди сестричко волоньки знайди,
Въ ялинѣ и т. д.

Сестричка пѣйшла, волю не найшла,
Въ ялинѣ и т. д.

Иди миленькій, волонька знайди,
Въ ялинѣ, и т. д.

Миленькій пѣйшовъ, и волю знайшовъ,
Въ ялинѣ гейже, въ ялинѣ,
При червоненькій калинѣ.

4.

На добрый вечеръ господароньку
Мы въ тебе, мы въ тебе,
Просить ты Господь на порадоньку
До себе.

Обѣцаявъ тобѣ сто кѣпъ пшеницѣ,
На поли, на поли,
А господинѣ щастье здоролье
Въ томъ домѣ.

На добрый вечеръ господароньку,
Мы въ тебе, мы въ тебе,
Просить ты Господь на порадоньку
До себе.

Обѣцаявъ тобѣ и сто кѣпъ жита,
На поли, на поли,

А господинѣ щастье здоровье
Въ тѣмъ домѣ.

На добрый вечеръ господароньку
Мы въ тебе, мы въ тебе,
Просивъ ты господь на порадоньку
До себе.

Обѣцаявъ тобѣ сто кѣпъ ячменю,
На поли, на поли,
А господинѣ щастье здоровье
Въ тѣмъ домѣ.

На добрый вечеръ господароньку,
Мы въ тебе, мы въ тебе,
Просивъ ты Господь на порадоньку
До себе.

Обѣцаявъ тобѣ ажъ сто кѣпъ вѣсва
На поли, на поли,
А до того всѣмъ щастья здоровья
Въ тѣмъ домѣ!

5.

У чистѣмъ поли
Стоитъ свѣтловька,
Славенъ еси, славенъ еси,
Нашъ милый Боже
На небеси.

А въ тѣй свѣтлоньцѣ
Три особонцѣ,
Славенъ еси, и т. д.

Перша особа,
Ясне сонечко,
Славенъ еси и т. д.

Друга особа
Мѣсяць ясеннькій
Славенъ еси и т. д.

Трета особа,
Дощикъ дробнькій.
Славенъ еси и т. д.

Сонечко каже,
Нема надъ мене,
Славенъ если и т. д.

Бо якъ я зойду,
Въ недѣлю рано,
Славенъ еси и т. д.

Урадуются
Церкви, костьолы,
Славенъ еси и т. д.

Церкви, костьолы,
Горы и доли,
Славенъ если и т. д.

А мѣсяць каже,
Нема надъ мене,
Славенъ еси и т. д.

Бо якъ я зойду,
Темной ночи,
Славенъ еси и т. д.

Возрадуются
Гостѣ въ дорозѣ,
Славенъ еси и т. д.

Гостѣ въ дорозѣ,
Звѣри у лѣсѣ,
Славенъ еси и т. д.

А дощикъ каже,
Нема надъ мене,
Славенъ еси и т. д.

Бо якъ я зôйду
Три разы въ маю,
Славенъ еси и т. д.

Возрадуются
Жита пшеницъ,
Славенъ еси и т. д.

Жита пшеницъ
И вся пашницъ,
Славенъ если, славенъ еси
Нашъ милый Боже,
На небеси!

6.

Ой чій же то плужокъ,
Такъ рано выходитъ?
Такъ рано, раненько,
Радуйся землянько,
Сынъ Божій ся народивъ.

Ой чій же то плужокъ
И хто жъ то нимъ оре?
Такъ рано, и т. д.

Ой то святыи Петро
Самъ за плугомъ ходить,
Такъ рано, и т. д.

А зновъ святыи Павло,
Бычки поганяе,
Такъ рано, и т. д.

Пречистая Дѣва,
Обѣдець выноситъ,
 Такъ рано, и т. д.

Ой орѣтъ дѣтоньки,
Довгую нивоньку,
 Такъ рано, и т. д.

Сѣяти будемо,
Яру пшениченьку,
 Такъ рано, и т. д.

Будутъ еѣ жати
Самѣ дѣвчатонька,
 Такъ рано, и т. д.

Будутъ ю вязати
Самѣ парубоньки,
 Такъ рано, и т. д.

Черезъ новы сѣни.
На нове подвѣрье,
Дай Богъ въ шопѣ тѣсно,
А на поли рѣсно.
 Такъ рано, раненько,
 Радуйся земленько
 Сынъ Божій са народивъ.

7.

А въ батенька, та воротенька,
Трава мурава, зелененька.

Тамъ Гриць пасае, тоны рубае.
Трава мурава, зелененька.

Склонивъ головоньку, на купиноньку,
Трава мурава, зелененька.

Ой прилетѣло три ластѣвоньки,
Трава мурава зелененька.

Перша му сѣла при головоньцѣ.
Трава мурава, зелененька.

Друга му сѣла гей у ноженькахъ,
Трава мурава, зелененька,

Трета му сѣла, противъ серденька,
Трава мурава, зелененька.

Що при головцѣ, то матѣвонька,
Трава мурава, зелененька.

Що при ноженькахъ, то самъ батенько
Трава мурава, зелененька.

Противъ серденька, то есть миленька,
Трава мурава, зелененька.

Бувай здоровый гречный паничу,
Не лѣнуйся встати, намъ шедрѣвку дати!

8.

Гей у городци передъ вѣконцемъ,
Винная, винная, винны яблущка зродила.

Стерегла еѣ, сама Олюся,
Винная, и т. д.

Прійшла до неѣ, матѣвка еѣ,
Винная, и т. д.

Олюсю душко, зѣрви яблущко,
Винная, и т. д.

Ой я не зѳрву, милому держу,
Винная, и т. д.

Прійшовъ до неи, батенько еи,
Винная, и т. д.

Олюсю душко, зѳрви яблущко,
Винная, и т. д.

Ой я не зѳрву, милому держу,
Винная, и т. д.

Прійшла до неи, сестричка еи,
Винная, и т. д.

Олюсю душко, зѳрви яблущко,
Винная, и т. д.

Ой я не зѳрву, милому держу
Винная, и т. д.

Прійшовъ до неи и братчикъ еи,
Винная, и т. д.

Олюсю душко, зѳрви яблущко,
Винная, и т. д.

Ой я не зѳрву, милому держу,
Винная, и т. д.

Прійшовъ до неи, миленькій еи,
Винная, и т. д.

Олюсю душко, зѳрви яблущко,
Винная, и т. д.

Ой теперъ зѳрву, бо тобѣ держу,
Винная, винная, винны яблущка зродила.

9.

Гей на горонцѣ
 Двѣ паньенонцѣ
 Ячмѣнь жнуть,
 А на долиниѣ,
 Сама Настуня
 Льонъ бере,
 Рѣвнай-же Боже горы зѣ долиновѣ
 Рѣвненько,
 Щобы ся було ажъ до батенька
 Видненько.

Ой чи видненько,
 Чи не видненько
 Не дѣаю,
 Бе я милого
 По голосочку,
 Пѣзнаю!
 Рѣвнай-же Боже горы зѣ долиновѣ
 Рѣвненько
 Щобы ся було ажъ до матѣнки
 Видненько.

10.

Ой куры, куры, не пѣйте рано,
 Гей дай Боже, не пѣйте рано,
 Во нашѣ Влодзунѣ раненько встае,
 Гей дай Боже!

Раненько вставѣ три свѣчки всукавѣ
 Гей дай Боже, и т. д.

При першѣй свѣчцѣ, коника сѣдлавѣ,
 Гей дай Боже, и т. д.

При другôй свѣчцѣ, самъ ся убиравъ,
Гей дай Боже, и т. д.

При третій свѣчцѣ, миленьку кликавъ,
Гей дай Боже, миленьку кликавъ,
Бо мой Владзуненько раненько встае
Гей дай Боже;

II.

Тамъ за водами,
Тамъ за рѣками,
Гречная Олюся бѣля бѣлила.

Бѣля бѣлила,
Рученьки мыла,
Золотый перстень загубила.

Нема кому дати,
До батенька знати,
Щобъ пошовъ перстень пошукати.

Ой прійшовъ батенько,
Ой прійшовъ рѣдненькій,
Перстенья не мѡгъ вѡнъ пошукати.

Тамъ за водами,
Тамъ за рѣками,
Гречна Олюся бѣля бѣлила.

Бѣля бѣлила,
Рученьки мыла,
Золотый перстень загубила.

Нема кому дати,
До матѣнки знати,
Щобы пійшла перстень пошукати.

Ой прійшла матенька,
 Ой прійшла рідненька,
 Перстень не могла пошукати.

Тамъ за водами,
 Тамъ за рѣками,
 Гречна Олюся бѣля бѣлила.

Бѣля бѣлила,
 Рученьки мыла,
 Золотый перстень загубила.

Нема кому дати,
 До братчика знати,
 Щобъ прійшовъ перстень пошукати.

Ой прійшовъ братенько,
 Ой прійшовъ рідненькій,
 Перстень не мѡгъ вѡнъ пошукати.

Тамъ за водами,
 Тамъ за рѣками,
 Гречна Олюся бѣля бѣлила.

Бѣля бѣлила,
 Рученьки мыла,
 Золотый перстень загубила.

Нема кому дати,
 До сестрички знати,
 Щобъ прійшла перстень пошукати.

Ой прійшла сестронька
 Ой прійшла рідненька,
 Перстень не могла пошукати.

Тамъ за водами,
 Тамъ за рѣками,
 Гречна Олюся бѣля бѣлила.

Нема кому дати,
 До милого знати,
 Щобъ прійшовъ милий перстень пошукати.

Ой прійшовъ миленькій,
 Прійшовъ дорогенькій,
 Знайшовъ вѣнъ знайшовъ, перстень золо-
 тенькій.

12.

Тамъ на горѣ, на горѣ высокій
 Пряла Олюня кужель высокій.

Прійшовъ до неї, батенько єї,
 Вѣдчини Олюсю золотѣ дверѣ.

Ой не вѣдчиню, бо ся бою,
 Вѣтеръ повѣе, кужѣль розвѣе.

Прійшла до неї, матѣяка єї,
 Вѣдчини Олюсю, золотѣ дверѣ

Ой не вѣдчиню, бо ся бою,
 Вѣтеръ повѣе, кужѣль розвѣе.

Прійшовъ до неї, братенько єї,
 Вѣдчини Олюсю, золотѣ дверѣ.

Ой не вѣдчиню, бо ся бою,
 Вѣтеръ повѣе, кужѣль розвѣе.

Прійшла до неї, сестронька єї,
 Вѣдчини Олюсю, золотѣ дверѣ.

Ой не вѣдчиню, бо ся бою,
 Вѣтеръ повѣе, кужѣль розвѣе.

Прійшовъ до неї, миленькій еї,
Вѣдчини Олюсю, золотѣ дверѣ.

Милому вѣдчиню, бо ся не бою,
Вѣтеръ не повѣе, кужѣль не розвѣе.

13.

Вставай же паноньку господароньку,
Зѣйшла зѣрница, на твоємъ двѣроньку.

Зѣйшла зѣрница, стала керница,
А въ тѣй керници, чиста Дѣвица.

Чиста Дѣвица, сына купала,
И у зѣрници го колысала.

Прійшли до неї гей три жидове
Пречиста Дѣва, десь сыва дѣла?

Нигде я сына не задѣвала,
Я у керници го заховала.

Взяли жидове керницю черпати,
Та за Іисусомъ стали шукати.

Цѣлу керницю и вычерпали,
Іисуса Христа не пошукали.

(Теперь спѣваеся знову першихъ чотыри
строфы, а вѣдтакъ дальше):

Нигде я сына свого не дѣвала,
А у пшеницю го заховала.

Взяли жидове пшениченьку жати,
Та за Іисусомъ стали шукати,

И пшениченьку усю выжали,
Исуса Христа не вѣдшукали.

(Теперь снова повторяется першихъ чотыри строфы, а вѣдтакъ дальше):

Нигде я сына не задѣвала,
У мѣсяченьку го заховала.

Взяли жидове книги читати,
Та за Исусомъ стали шукати.

Взяли жидове книги читати,
Мусѣвъ имъ мѣсяць Христа выдати!

14.

Тамъ за рѣками,
Тамъ за водами,
Хрестився Христось во Иорданѣ.

Пречиста Дѣва,
Сына зродила,
Хрестився Христось во Иорданѣ.

Сына зродила,
Въ пелены повила,
Хрестився Христось во Иорданѣ.

Въ пелены повила,
Въ яслахъ вложила,
Хрестився Христось во Иорданѣ.

Въ яслахъ вложила,
Сѣнцемъ прикрыла.
Хрестився Христось во Иорданѣ.

Прійшли до неї,
Та всѣ святіи,
Хрестився Христось во Іорданѣ.

Сгали гадати,
Якъ имя дати,
Хрестився Христось во Іорданѣ.

Дали му имя,
Святый Петро
Хрестився Христось во Іорданѣ.

Пречистая Дѣва,
Того не злюбила,
Хрестився Христось во Іорданѣ.

Дали му имя,
Святый Павло,
Хрестився Христось во Іорданѣ.

Пречистая Дѣва,
Того не злюбила,
Хрестився Христось во Іорданѣ.

Дали му имя,
Ісусь Христось,
Хрестився Христось во Іорданѣ.

Пречистая Дѣва,
То имя злюбила,
Хрестився Христось во Іорданѣ.

15.

Всѣмъ днесъ дѣвчата,
Рада намъ хата,
Чи зволить мати,
Защедрувати?

Новину знаємъ,
Вамъ заспѣваемъ,
Що намъ сказали,
Стари що знали:

Благовѣствуемъ
Радѣсть велію,
Що хрестить Іоаннѣ
Христа Месію.

Зѣ Назаретъ мѣста,
Веде невѣста,
Сына за руку,
На Іорданѣ рѣку.

Вбачивъ Предтеча,
Христа зѣ далеча,
Вказавъ го пальцемъ
Назвавъ го Агнцемъ..

Рѣка здвигнулась
Вода вбернулась,
Видячи Бога,
Надъ главовъ его.

Плыви Іордане,
Ступай Іоане,
Хрести Месію,
Побѣди змѣю.

Мае хрестити,
Хоче збавити,
Адама, Еву,
Коснувся древу.

Кайтеса люди,
Добре вамъ буде,
Для насъ вже гоже,
Близъ царство Боже..

Зѣтре на земли
Змѣенну главу,
ѡдъ Назарета
На Божу славу.

Трясутся горы,
Зъ небесныхъ хорѡвъ,
Святыхъ ангелѡвъ,
И архангелѡвъ.

На законченъе
Щедрѡвки тои,
Богу честь слава,
А вамъ здоровъе.

 16.

На добрый вечеръ вамъ господарю,
Въ тебе у дворѣ якъ бы у раю.

Въ тебе и верба яблущка родить,
У тебе дочка въ золотѣ ходить.

У тебе сыны, якъ тѣи князѣ,
Заручилися у царскѡй доньцѣ.

У тебе волы круторогѣи,
У тебе плуги — якъ золотѣи.

У тебе столы сильны, дубовы,
На нихъ скатерти, бѣлы, чудовы.

У тебе ланы, якъ половинны,
У тебе буйны жубровы вѡвсы.

Пшениця якъ гай и жита сытѣ,
Проса, ячмены, наче золотѣ.

У тебе скринѣ всѣ кованѣи,
А у нихъ грошѣ, ой золотѣи.

У тебе хлѣбы господарскіи,
Бѣлѣ колачѣ, якъ сонце яснѣ.

Щасть тобѣ Боже та зъ усѣмъ дворомъ,
Збаставай здоровъ зъ Іисусомъ Христомъ!

17.

Пряла Олюся шовковы хусты,
На леду, на леду,
На ледѣвниці, въ керниці.

Якъ пряла, пряла, перстень зтубила,
На леду, на леду,
На ледовниці, въ керниці.

Матенька ишла перстень не найшла,
На леду, на леду,
На ледѣвниці въ керниці.

Ватенько ишовъ перстень не найшовъ
На леду, на леду
На ледѣвниці, въ керниці,

Сестричѣа ишла, перстень не найшла,
На леду, на леду,
На ледѣвниці, въ керниці.

И братчикъ ишовъ, перстень не найшовъ
На леду, на леду
На ледѣвниці, въ керниці.

Надѣйшовъ милый и перстень найшовъ.
На леду, на леду,
На ледѣвниці, въ керниці.

Плыла Олюня краемъ Дунаемъ,
 Дунаемъ, море,
 Олюню зоре, — серденько.

Прійшла до неї, матенька ей,
 Дунаемъ, море и т. д.

Подай Олюсю, рученьку свою,
 Дунаемъ, и т. д.

Ручку не даю, перше поплыну,
 Дунаемъ, и т. д.

Прійшовъ до неї, батенько ей,
 Дунаемъ и т. д.

Подай Олюсю, рученьку свою,
 Дунаемъ, и т. д.

Ручку не даю, перше поплыну.
 Дунаемъ, и т. д.

Прійшовъ до неї и братчикъ ей,
 Дунаемъ, и т. д.

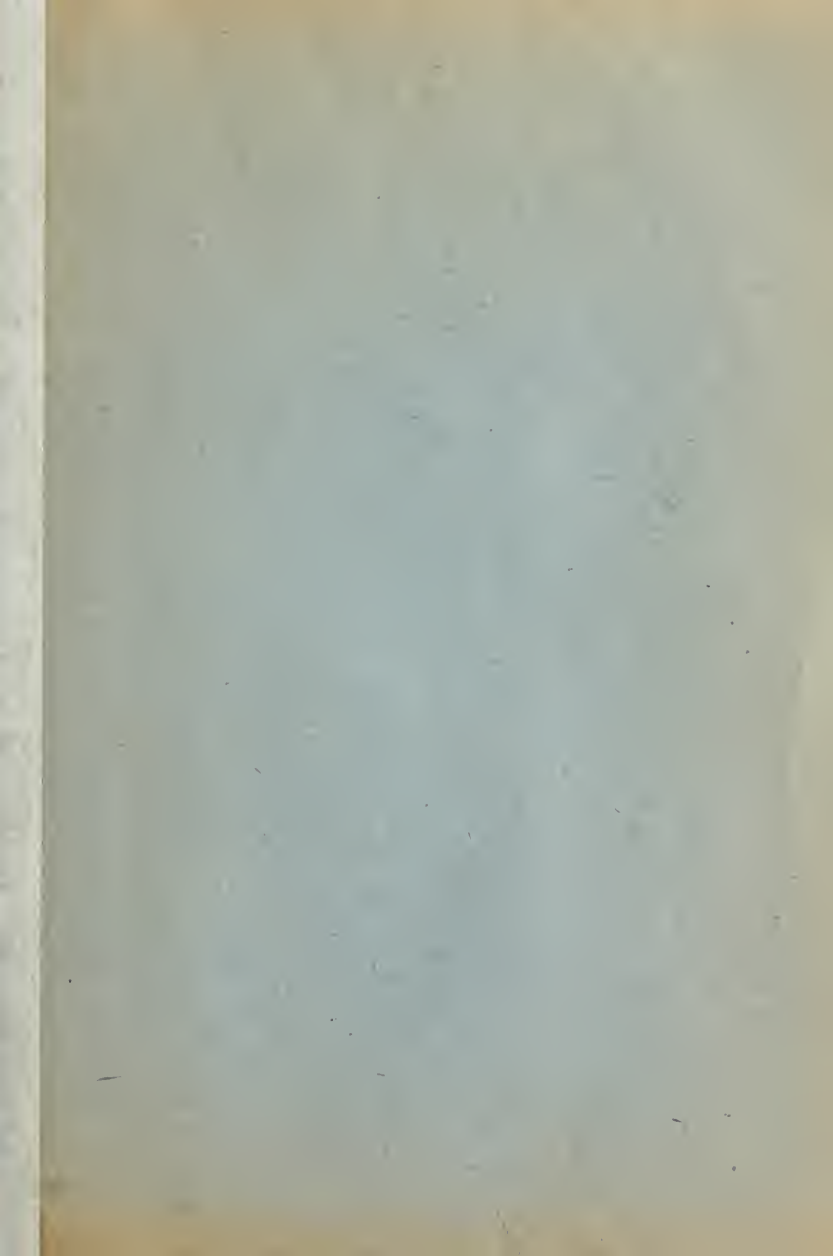
Подай Олюсю, рученьку свою,
 Дунаемъ, и т. д.

Ручку не даю, перше поплыну,
 Дунаемъ, и т. д.

Прійшовъ до неї, миленькій ей,
 Дунаемъ, и т. д.

Подай Олюсю, рученьку свою,
 Дунаемъ, и т. д.

Ручку дамъ свою, бо тебе люблю,
 Дунаемъ, море,
 Олюсю зоре, серденько!



„Народна Библиотека“

пôдъ редакцією

Г р. Г а н у л я к а

Львôвъ, Куркова 10.

выходить неперіодичными выпусками:

До теперь кыйшли:

Ч. 1. Въ той самôй хатѣ,
три обр. зъ жытя народа, съ спѣванн.

Ч. 2—3. Лемкôвскій спѣванникъ
въ 2. выпускахъ.

Ч. 4. Нôчь передъ Новымъ Рокомъ
(Маланкивъ вечеръ)
3 сценичны картинкы.

Ч. 5. Панасова Настуня.
оповѣдавъ зъ вôйны.

Ч. 6. Вертепъ,
сцен. образокъ для колядникôвъ.

Ч. 7. Щедрôвки.

Ч. 8—10. „СТРАХОПУДЪ“,

Календарь сатирично гумористичный на 1922 р.

Приготовляются до друку театральнй пьесы: НЕДОЛЕВЯ

Каждый выпускъ — 25 Мп.

Адресъ редакціи:

Гр. Ганулякъ, Львôвъ, Куркова 10.

11/84

RK.

**PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET**

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

